

Psychosomatyka - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychosomatyka
Kod przedmiotu	12.2-WP-PSChM-Pso
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	9
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Występuje w specjalnościach	Psychologia kliniczna
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	mgr Konrad Opaliński

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest:

- poznanie aktualnego stanu wiedzy na temat relacji psychiki i ciała, szczególnie uwzględniając kontekst kliniczny
- poznanie mechanizmów powstawania zaburzeń psychosomatycznych
- poznanie form leczenia oraz oddziaływań terapeutycznych w pracy z osobami z zaburzeniami psychosomatycznymi

Wymagania wstępne

Wymagania wstępne: podstawowa wiedza z zakresu biologicznych podstaw zachowania, psychologii klinicznej, psychiatrii oraz psychologii zdrowia

Wymagania formalne: Wiedza z przedmiotów: Biologiczne podstawy zachowań, Psychopatologia, Elementy psychiatrii, Podstawy psychoterapii, Psychologia zdrowia

Zakres tematyczny

Problematyka wykładu:

- Zaburzenia psychosomatyczne - nozologia, teorie powstawania zaburzeń psychosomatycznych, medycyna psychosomatyczna
- Zaburzenia psychosomatyczne w aktualnych systemach klasyfikacji DSM-5 oraz ICD-11
- Choroby psychosomatyczne - etiologia, objawy, uwarunkowania biopsychospołeczne
- Wsparcie oraz terapia osób z zaburzeniami psychosomatycznymi
- Profilaktyka zaburzeń psychosomatycznych oraz czynniki ochronne
- Osobowość i stres w zaburzeniach psychosomatycznych
- Współpraca pomiędzy różnymi specjalistami z zakresu zdrowia w terapii osób z objawami somatycznymi

Metody kształcenia

Wykład

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - interpretacji informacji na temat zjawisk psychosomatyki - potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów zdrowia/choroby	K_U02	egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	Wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada aktualną i pogłębioną psychologiczną wiedzę odnośnie znaczenia psychologii klinicznej w badaniu zaburzeń psychosomatycznych	• K_W01	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład
Student zna metody diagnostyczne związane z rozpoznawaniem objawów psychosomatycznych	• K_W08	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład
Student rozumie znaczenie innych dziedzin nauki w diagnostyce i terapii zaburzeń psychosomatycznych	• K_W04	• egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne	• Wykład

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładu odbywa się na podstawie egzaminu pisemnego składającego się z pytań zamkniętych i/lub otwartych.

Egzamin pisemny jest oceniany na podstawie następujących kryteriów:

Ocena bardzo dobra - odpowiedź zgodna z aktualnym stanem wiedzy, student zna pojęcia oraz zagadnienia poruszane podczas wykładów, brak błędów merytorycznych

Ocena dobra - odpowiedź w większości zgodna z aktualnym stanem wiedzy, student zna pojęcia oraz zagadnienia poruszane podczas wykładów, nie wyczerpuje pojęć oraz zagadnień w sposób bardzo dobry

Ocena dostateczna - odpowiedź zasadniczo poprawna, student zna pojęcia oraz zagadnienia poruszane podczas wykładów, występują nieliczne błędy merytoryczne

Ocena niedostateczna - brak odpowiedzi na większość pytań, braki w wiadomościach koniecznych, błędy merytoryczne

Literatura podstawowa

1. Luban-Ploza, B., Pololinger W., Kroger, F., Wasilewski, B. (1995). Zaburzenia psychosomatyczne w praktyce lekarskiej. Warszawa: PZWL.
2. Orzechowska, A. P. Gałęcki (2014). Zaburzenia psychosomatyczne w ujęciu terapeutycznym. Wrocław: Continuo.
3. Sheridan, Ch., Radmacher, S. (1998). Psychologia zdrowia. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia.
4. Tylka, J. (2000). Psychosomatyka. Warszawa: Wydawnictwo UKSW
5. Morrison, J. (2016). DSM-5 bez tajemnic. Praktyczny przewodnik dla klinicystów. Kraków: WUJ
6. Nisar, H., Srivastava, R. (2018). Fundamental Concept of Psychosomatic Disorders: A Review. International Journal of Contemporary Medicine Surgeon and Radiology, 3, 1, str. 12-18.

Literatura uzupełniająca

1. Lieb, K., Hesslinger, B., Jacob, G. (2010). Przypadki kliniczne z psychiatrii i psychoterapii. Wrocław: Elsevier.
2. Wilczek-Rużyczka Ewa (red.). (2021). Człowiek w sytaucji zagrożenia zdrowia z perspektywy psychosomatyki. Kraków WUJ

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 12-04-2023 14:18)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ